

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง
จังหวัดลำพูน

Factors Affecting the Saving Behavior of People in Mueang District, Lamphun Province

ปิยะธิดา เกตุแก้ว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน และ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการศึกษา พบว่า ด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน พบว่าเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน แต่อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อพฤติกรรมการออมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านภาระหนี้สินต่อเดือนมีผลต่อพฤติกรรมการออมมากที่สุด และจากการวิเคราะห์ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน, ภาระหนี้สินต่อเดือนและได้รับอัตราผลตอบแทนที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรมการออม/ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม/ ประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน

ABSTRACT

This Research aims to study (1) the savings behavior of people in Mueang District, Lamphun Province and (2) the factors affecting the saving behavior of people in Mueang District, Lamphun Province. The sample used for the research were 400 people living in Muang District, Lamphun Province, using Convenience Sampling; a method used to collect data, as a questionnaire about factors affecting saving behavior. The statistics used in the data analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test and one-way analysis of variance (One Way ANOVA).

The study found that with savings behavior there is no difference based on gender but variation did occur depending on age, status, education and occupation. This was demonstrated at the statistically significant level of 0.05. The economic and social factors affecting the saving in a high level. The most affecting is the amount of debt per month. It was found that the people with different monthly incomes did not different saving behaviors. However, the people with different monthly expenditures, different debt per month and different rate of return have different saving behaviors at a statistically significant level of 0.05.

Keyword: Savings behavior/ Factors affecting the saving behavior/ People in Mueang District, Lamphun

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การออมภาคครัวเรือน ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อความเจริญมั่งคั่งของระบบเศรษฐกิจในประเทศ ประเทศที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน หมายถึงประเทศที่ประชากรอยู่ดีกินดีและมีเงินออมเพียงพอที่ภาคธุรกิจสามารถนำมาลงทุนเพื่อสร้างความเจริญเติบโตให้กับเศรษฐกิจ เงินออมภาคครัวเรือนจึงเป็นรากฐานที่สำคัญที่กำหนดทิศทางการเติบโตของประเทศ และแหล่งเงินทุนที่สำคัญของภาคธุรกิจมาจากการออมของภาคครัวเรือนในประเทศ (ปิยรัตน์ กฤษณามระ และคณะ, 2554, หน้า 96)

จังหวัดลำพูน เป็นจังหวัดที่เล็กที่สุดในภาคเหนือ ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีทั้งหมด 8 อำเภอ โดยอำเภอเมืองลำพูน มีประชากรทั้งหมด 146,538 คน แบ่งเป็น ชาย 68,992คน และหญิง 77,546 คน

ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ 185,956 บาทต่อปี โดยในภาคเกษตรกรรม ลำไย ถือเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด มีพื้นที่เพาะปลูกและปริมาณผลผลิตมากที่สุดเมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น มีมูลค่าการจำหน่ายสร้างรายได้มากที่สุด นอกจากนี้จังหวัดลำพูนยังเป็นที่ตั้งของเขตนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งสิ้น 981 โรงงาน มีการจ้างงานรวม 73,765 คน (แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน 2561-2565, กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด, 2561) ซึ่งทำให้มีประชาชนเข้าทำงานและมาอาศัยในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูนเป็นจำนวนมาก มีการขยายตัวของประชากรและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการสร้างรายได้และส่งผลให้มีเงินหมุนเวียนในระบบมากขึ้น แต่กลับพบว่าประชาชนยังมีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายและปัญหาภาระหนี้สินอยู่มาก อีกทั้งในปัจจุบันด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เช่น การซื้อสินค้าผ่านสื่อออนไลน์หรือ Application ทำให้การใช้จ่ายทำได้สะดวก สบาย และง่าย อาจทำให้ประชาชนใช้จ่ายมากขึ้น และขาดการวางแผนทางการเงิน ส่งผลให้มีระดับการออมที่ลดลงด้วย

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและเพื่อเป็นแนวทางสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูนให้เหมาะสม และส่งเสริมพฤติกรรมการออมของประชาชนให้เพิ่มขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนในการออมที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ, ด้านปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนในการออม

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการออม ในด้านระดับการออม ความถี่ในการออม วัตถุประสงค์ในการออม และรูปแบบการออม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 400 คน โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความผิดพลาดไม่เกิน 5% โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้กำหนดระยะเวลาในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในช่วง เดือนพฤศจิกายน 2562 - ธันวาคม 2562

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การออม หมายถึง ส่วนต่างระหว่างรายได้กับรายจ่าย เป็นเงินรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายแล้ว นำมาเก็บสะสมทีละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป (สำนักนโยบายการออมและการลงทุน, 2562) คือ รายได้ที่เหลือจากการหักรายจ่ายแล้ว และส่วนที่เหลืออยู่ถือเป็นส่วนของรายได้ที่ไม่ถูกนำมาใช้สอยเรียกว่า เงินออม (ศุภลักษณ์ จงเดิน, 2557) หรืออาจกล่าวได้ว่า การออม หมายถึง การเก็บสะสมเงินได้ในส่วนต่าง ๆ ไว้ใช้จ่ายในอนาคต รวมถึงการสะสมสิ่งที่มีค่าเป็นตัวเงินและมีประโยชน์ต่อครอบครัว การออมเป็นการสร้างหลักประกันที่มั่นคงให้กับตัวเอง และก่อให้เกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจึงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ (ณัฐพิท สุทธิเสริม, 2562) อาจพิจารณาได้ว่า การออม หมายถึง ส่วนต่างของรายได้กับรายจ่าย หรือส่วนรายได้ที่เหลืออยู่ หรือรายได้ที่ถูกกันเอาไว้ โดยถูกเก็บสะสมไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในอนาคต อาจมีการออมหลายรูปแบบ ทั้งในรูปแบบเงิน ทรัพย์สิน หรือสิ่งของต่างๆ ซึ่งพฤติกรรมการออมของบุคคลจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวแปรที่แตกของแต่ละบุคคล การออมที่ได้นั้น นอกจากจะเป็นประโยชน์กับตัวบุคคลและครัวเรือนที่มีการออม ทั้งในด้านการสร้างหลักประกันที่มั่นคง ด้านการเพิ่มรายได้จากผลตอบแทน และการยกระดับการครองชีพแล้ว การออมยังเป็นผลดี

ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ในด้านการเพิ่มเงินทุนหมุนเวียนให้กับระบบเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจมีความมั่นคงไม่ต้องพึ่งพาเงินทุนจากต่างประเทศอีกด้วย

ทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

ทฤษฎีความพอใจสภาพคล่อง (Theory Liquidity Preference)

เคนส์ (อ้างถึงใน นันท์นภัส, 2558) เสนอว่าอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดถูกกำหนดจากดุลยภาพระหว่างความต้องการในการถือเงินและอุปทานของเงิน โดยที่ความต้องการในการถือเงินเพื่อการจับจ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันและความต้องการในการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินขึ้นอยู่กับรายได้ ส่วนความต้องการในการถือเงินเพื่อการเก็งกำไรผกผันกับอัตราดอกเบี้ยพื้นฐาน

ส่วน อัลเฟรด นักเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ได้เสนอทฤษฎีปริมาณเงินรูปของความต้องการถือเงิน (Cash Balance Quantity of Theory of Money) ซึ่งมีความเห็นว่า บุคคลจะถือเงินไว้จำนวนหนึ่งเพื่อความสะดวกในการจับจ่ายและเพื่อมิให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่อง สอดคล้องกับ พิกอร์ (Pigou) ซึ่งมีแนวคิดว่าการถือเงินไว้ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือผลตอบแทน ไม่เหมือนการถือหลักทรัพย์หรือพันธบัตร ดังนั้นบุคคลจะถือเงินไว้จำนวนที่เหมาะสมที่จะทำให้สามารถใช้จ่ายตามภาวะผูกพันได้เท่านั้น

(รัตนา สายคณิต, อ้างถึงใน วันดี หิรัญสถาพร และคณะ, 2558, หน้า 21)

ทฤษฎีการออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย

การออมของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอย ได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากที่ครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไปหักภาษีออกรายได้ดังกล่าว ถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงินสะสม เรียกการออมเงินส่วนที่เหลือนี้ว่า "การออมทรัพย์" (สำนักงานเศรษฐกิจ การคลัง, 2557 อ้างถึงใน ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์, 2555: 12)

จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่า การออม หมายถึง ส่วนต่างของรายได้กับรายจ่าย หรือรายได้ส่วนที่เหลือจากรายจ่าย ที่ถูกเก็บเอาสะสมไว้เพื่อใช้วัตถุประสงค์บางประการในอนาคต ตามทฤษฎีการออมกับกระแสรายได้และรายจ่าย โดยบุคคลจะมีความต้องการถือหรือเก็บออมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน โดยมีตัวแปรหลักที่ส่งผลต่อความต้องการดังกล่าวคือรายได้ ส่วนความต้องการถือหรือเก็บออมเงินไว้เพื่อการเก็งกำไรนั้น มีตัวแปรที่สำคัญคืออัตราผลตอบแทนจากดอกเบี้ย ตามทฤษฎีความพอใจสภาพคล่องที่กล่าวถึงความต้องการในการถือเงินของบุคคล ทั้งนี้จำนวนเงินออมที่ได้จากการออมของแต่ละบุคคลนั้นจะขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย อาจมีปัจจัยที่แตกต่างหรือเหมือนกันก็ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุริษา สาพรเจริญ (2561) ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร ที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมต่างกัน

ไกรวิชญ์ ประชุมพันธ์ และคณะ (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต แตกต่างกัน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม ได้แก่ รายได้และค่าใช้จ่าย มีผลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ชนกิจ บุญลือ และ เฉลิมพร เข็นเขือก (2561) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี พบว่า (1) ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ พบว่า เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ และ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันส่งผลความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีแตกต่างกัน (2) ปัจจัยการออมเงินส่งผลความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัด ปทุมธานี ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจในการออมเงิน ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ ด้านทัศนคติ และด้านพฤติกรรมการ ออมมีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

นเรศ หนองใหญ่ (2560) ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชากรเขตพื้นที่เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการออมของประชากรเขตพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า พฤติกรรมการออมในภาพรวม อยู่ในระดับการออมพอใช้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า (ส่วนใหญ่ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคารอยู่ในระดับการออมเกือบทุกเดือน รองลงมาได้แก่ ออมโดยเก็บเงินสด ไว้ในมือ ที่ทำงาน อยู่ในระดับการออมเกือบทุกเดือน สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการออมไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน

ชานียะห์ ช่างวัฒนากุล (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม ปัจจัยทางสังคมนั้น วัตถุประสงค์การออมมีอิทธิพลมากที่สุด แต่ปัจจัยด้านเศรษฐกิจนั้น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล ประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย และภาระหนี้สิน อัตราเงินเพื่อ อัตราผลตอบแทนจากการออมและระยะเวลาในการออม และจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ทางด้านความถี่ในการออมและวิธีการออม พบว่า ปัจจัยภาระหนี้สินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่มีปัจจัยใดที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการออมทางด้านของจำนวนเงินออม

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคล จะแบ่งเป็น 2 ด้านหลัก คือ ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม โดยปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม คือ ปัจจัยด้านเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออม คือ รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน และผลตอบแทนในการออม

วิธีดำเนินการวิจัย

1.รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูล เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน แล้วจึงนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2.การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 146,538 คน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรทั้งหมด และเลือกระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และค่าความผิดพลาดไม่เกิน 5% จากการคำนวณ พบว่า ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n) เท่ากับ 399 แต่ผู้วิจัยจะทำการเก็บตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำนวน 400 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม จำนวน 400 ชุด ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) กับกลุ่มประชากรตามที่ได้กำหนดขอบเขตไว้

3.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแบบสอบถามจะแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยแบบสอบถามจะเป็นแบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการออม ประกอบด้วย ระดับการออม ความถี่ในการออม และวัตถุประสงค์ในการออม โดยแบบสอบถามจะเป็นแบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ประกอบด้วย รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สินต่อเดือน และอัตราผลตอบแทนในการออม โดยลักษณะแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความถูกต้องและความเที่ยงตรง โดยใช้ดัชนีวัดความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหา (Item-Objective Congruence : IOC)

2) นำแบบสอบถามไปทดลองเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (Try out) จำนวน 30 คน แล้วนำไปวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้จริง

3) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) และสรุปค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามที่ใช้ทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.903 ซึ่งผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ จึงนำแบบแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการคัดแยกและตรวจสอบข้อมูล ความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม จนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 400 ชุด นำมาทำการลงทะเบียนที่ได้กำหนดรหัสไว้ลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และการประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) เพื่อการวิจัยในรูปแบบ ต่อไปนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 และ 2 วิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าอัตราส่วนร้อยละ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

แบบสอบถามส่วนที่ 3 วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean : M) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) และวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

ผลการวิจัย

1. ด้านปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาปริญญาตรี และประกอบอาชีพพนักงานเอกชน
2. ด้านปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,000 – 20,000 บาท มีภาระหนี้สินต่อเดือนอยู่ที่ 5,001-10,000 บาท
3. ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่ามีผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน พบว่า ด้านภาระหนี้สินต่อเดือน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และด้านอัตราผลตอบแทนในการออม
4. ข้อมูลพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ด้านระดับการออม (เฉลี่ยต่อเดือน) ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการออม ต่ำกว่า 5,000 บาท มีความถี่ในการออมเป็นรายเดือน วัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคต และมีรูปแบบในการออมเป็นเงินสด
5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า
  - 5.1 เพศต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน
  - 5.2 อายุต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านระดับการออม ,ความถี่ในการออม และวัตถุประสงค์ในการออม แต่ในด้านรูปแบบการออม พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีอายุต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน
  - 5.3 สถานภาพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ในการออม และด้านรูปแบบการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีสถานภาพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม
  - 5.4 ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ในการออม และด้านรูปแบบการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม
  - 5.5 อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ในการออม และด้านรูปแบบการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีอาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

6.1 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน

6.2 รายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านความถี่ในการออม และด้านวัตถุประสงค์ในการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านรูปแบบในการออม

6.3 ภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ในการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม ด้านความถี่ในการออม และด้านรูปแบบในการ

6.4 อัตราผลตอบแทนในการออมต่างกัน มีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ในการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีอัตราผลตอบแทนในการออมต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม ด้านความถี่ในการออม และด้านรูปแบบในการออม

อภิปรายผล

1. ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา พบว่ามีผลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านภาระหนี้สินต่อเดือน ผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของสุริษา สาพรเจริญ(2561) ซึ่งได้ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนในเขตบางกะปิ ที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากประชาชนขาดการวางแผนที่ดีทางการเงิน ไม่มีการออมเพื่อสำรองเงินไว้ใช้ เมื่อเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงิน จึงทำให้ต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ทำให้มีภาระที่จะต้องจ่ายชำระหนี้ในแต่ละเดือน รายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายจึงถูกนำไปชำระหนี้แทนการเก็บออม

2. ข้อมูลพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

2.1 ด้านระดับการออม (เฉลี่ยต่อเดือน) ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการออม ต่ำกว่า 5,000 บาท สอดคล้องกับ กฤตภาส เลิศสงคราม(2555) ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

โดยส่วนใหญ่ออมในสถาบันการเงินและจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท จะเห็นได้ว่าระดับการออมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ระดับการออมจะขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระด้านต่างๆของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน

2.2 ด้านความถี่ในการออม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการออมเป็นรายเดือน อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในการศึกษาคั้งนี้มีประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ซึ่งมีรายได้เป็นรายเดือน ทำให้การออมเป็นรายเดือนนั้นอาจง่ายต่อการบริหารจัดการการเงินออมของกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ด้านวัตถุประสงค์ในการออม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการออม เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในอนาคต สอดคล้องกับทฤษฎีปริมาณเงินรูปของความต้องการถือเงิน(Cash Balance Quantity of Theory of Money) ของอัลเฟรด นักเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ ซึ่งกล่าวไว้ว่า บุคคลจะถือเงินไว้จำนวนหนึ่งเพื่อความสะดวกในการจับจ่าย และเพื่อมิให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่อง

2.4 ด้านรูปแบบในการออม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบในการออมเป็นเงินสด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยได้ประกาศลดอัตราดอกเบี้ย ทำให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากของสถาบันการเงินต่างๆถูกปรับลดต่ำลงไปด้วย ทำให้แรงจูงใจจากอัตราผลตอบแทนดอกเบี้ยลดลง ดังนั้นประชาชนจึงเลือกที่จะถือเงินสดไว้กับมือ หรือเก็บออมไว้กับตนเอง เพื่อเพิ่มสภาพคล่องและสะดวกต่อการนำเงินออมไปออมในรูปแบบอื่นที่ได้ผลตอบแทนสูงกว่าเมื่อมีโอกาสเหมาะสม

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า

3.1 เพศต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากปัจจุบันทุกเพศมีสิทธิความเท่าเทียมกันมากขึ้น ทำให้ข้อแตกต่างและข้อจำกัดระหว่างเพศลดน้อยลง

3.2 อายุต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันในด้านรูปแบบการออม เนื่องจากคนที่อายุต่างกันมีความรู้และประสบการณ์ด้านการออมที่ต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของ Generation นี้มักทำให้มีแนวคิดที่ไม่เหมือนกัน รูปแบบการออมจึงแตกต่างกัน

3.3 สถานภาพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม อาจเนื่องจากสถานภาพที่ต่างกัน ทำให้ภาระความรับผิดชอบจึงมากน้อยไม่เท่ากัน หากตัวแปรอื่นอยู่ในระดับเดียวกัน คนที่โสดอาจมีภาระรับผิดชอบแค่ตนเอง ทำให้มีเงินเหลือสามารถออมได้มากและบ่อยกว่าคนที่ มีสถานภาพสมรส ที่อาจมีภาระในการดูแลครอบครัวเพิ่มขึ้น และอาจต่างกับกับคนที่ มีสถานภาพหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ซึ่งอาจมีภาระต้องดูแลบุตรหรือดูแลบุคคลในความรับผิดชอบเพียงลำพัง ทำให้มีผลต่อระดับและความถี่ในการออมได้

3.4 ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม เนื่องจากส่วนใหญ่รายได้มักจะแปรผันตรงกับระดับการศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามักมีความรู้และโอกาสในการทำรายได้มากกว่า ทำให้มีระดับและความถี่ในการออมที่ต่างกันด้วย

3.5 อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม เนื่องจากอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อรายได้ที่จะได้รับ อาชีพที่มีรายได้สูงก็จะมีโอกาสที่จะมีเงินเก็บออมมากกว่าอาชีพที่ทำรายได้น้อย และอาชีพที่ต่างกัน อาจมีความถี่ในการรับรายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้ความถี่ในการออมจึงแตกต่างกันด้วย

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า

4.1 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยคิดเห็นว่าอาจมีปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่ส่งผลร่วมด้วย ทำให้ประชาชนที่มีรายได้สูง ก็อาจจะมีการภาระรายจ่ายที่สูงตามไปด้วยเช่นกัน ในทางกลับกันประชาชนที่มีรายได้น้อย จึงต้องประหยัด ก็อาจมีรายจ่ายน้อยตามไปด้วย ทำให้จากกลุ่มตัวอย่างผู้มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกัน จึงมีพฤติกรรมการออมที่ไม่ต่างกัน

4.2 ประชาชนที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านรูปแบบในการ ผู้วิจัยคิดเห็นว่าเนื่องจากการที่ประชาชนมีรายจ่ายมาก เงินออมน้อย ระดับการออมน้อย จึงมักออมในรูปแบบต้นทุนต่ำ เช่นการออมเงินสดหรือเงินฝากประเภทต่างๆ ส่วนผู้ที่มีรายจ่ายน้อย เงินออมมาก อาจทำให้มีระดับการออมมาก จึงออมในรูปแบบทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูง

4.3 พบว่าประชาชนที่มีภาระหนี้สินต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม ด้านความถี่ในการออม และด้านรูปแบบในการออม ผู้วิจัยคิดเห็นว่าผู้ที่มีภาระหนี้สิน รายได้ที่ได้มาก็จะถูกนำไปชำระหนี้สินก่อนการออม หากมีภาระหนี้สินมาก ระดับการออมก็จะต่ำ ความถี่ในการออมน้อย และไม่สามารถเลือกรูปแบบการออมได้มากนัก ส่วนผู้ที่มีภาระหนี้สินน้อยหรือไม่มีภาระหนี้สิน ก็จะสามารถออมได้ในระดับที่สูง ความถี่ในการออมมาก และสามารถเลือกรูปแบบในการออมที่หลากหลายได้มากกว่า

4.4 อัตราผลตอบแทนในการออมต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม ด้านความถี่ในการออม และด้านรูปแบบในการออม ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดเห็นว่า การออมที่ให้อัตราผลตอบแทนสูงจะเป็นปัจจัยที่จะจูงใจให้ผู้ออมเลือกออมในระดับการออมที่สูง ความถี่ในการออมที่มาก และเลือกรูปแบบการออมที่สอดคล้องเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด แต่อาจแลกมาด้วยอัตราความเสี่ยงที่สูง จึงต้องมีการศึกษาและใช้ความรู้ในการออมร่วมด้วย ดังนั้นอัตราผลตอบแทนในการออมกับพฤติกรรมการออม จึงขึ้นอยู่กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการออมของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สถาบันการเงินควรมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการออมของประชาชน โดยมีทางเลือกที่หลากหลายตอบสนองความต้องการของผู้ออม เข้าถึงได้ง่ายและสะดวก นอกจากนี้สถาบันการเงินควรมีส่วนช่วยในการปลูกฝังจิตสำนึกในการออมให้กับคนในสังคมอีกด้วย

2. ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีการแนะนำส่งเสริมการออม สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการออมให้กับประชาชน อาทิ การจัดให้มีการอบรมให้ความรู้ เช่น ความรู้ทางการเงินเพื่อสร้างความเข้าใจในพื้นฐานทางการเงิน การทำบัญชีรายรับรายจ่ายเพื่อให้รู้จักฐานะการเงินของตนเองและเป็นประโยชน์ในการวางแผนทางการเงินช่วยลดการก่อภาระหนี้สินที่มากเกินไป การส่งเสริมความรู้เรื่องการลงทุนเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มผลตอบแทนจากการออม เป็นต้น การส่งเสริมพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ ลดรายจ่ายในชีวิตประจำวัน และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อความยั่งยืนทางการเงิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนาแบบกลุ่ม เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลด้านต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น เช่น ทักษะคิด ค่านิยม ความสนใจเฉพาะ สภาพสังคมและวัฒนธรรมในชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับออม

2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมในปัจจุบันหรือมุมมองด้านอื่นๆที่แตกต่างออกไป เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม

4. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีความแตกต่าง เพื่อเปรียบเทียบและเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมออมของประชาชนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ไกรวิชญ์ ประชุมพันธ์ และคณะ. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมออมของผู้บริโภคเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.ปีที่ 14 ฉบับที่ 2: 16-317.

ชานียะฮ์ ช่างวัฒนากุล. (2559). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล**. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ณัฐไพฑู สุธธิเสริม. (2562). **การออม**. สืบค้นเมื่อ 12 พฤศจิกายน 2562, จาก <https://sites.google.com/site/natpatai24456/hnwy-thi2-kar-xxm>

ชนกิจ บุญลือ และเฉลิมพร เย็นเชือก. (2561). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี**. รายงานการประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต: 528.

นันทน์ภัส. (2558). **แนวคิดของเคนส์**, สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/age1business/2015/03/28/entry-2>

นเรศ หนองใหญ่. (2560). **พฤติกรรมการออมของประชากรเขตพื้นที่เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการ บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปิยรัตน์ กฤษณามระ และคณะ. (2554). **พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการออมของผู้ออมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์. ปีที่33 ฉบับที่129: 96.

ปราณี หล้าเบ็ญสะ. (2559). **การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล**. สืบค้นเมื่อ 19 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://edu.yru.ac.th/evaluate/attach/1465551003>

ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ. ลำพูน_กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด. (2561). **แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน 2561-2565**. สืบค้นเมื่อ 4 พฤศจิกายน 2562, จาก <http://www.lamphun.go.th/uploads/19/2019-06/50c6c643fb33f87c234828f1e71608cf.pdf>

ศุภลักษณ์ จองเดิน. (2557). **ความหมายและความสำคัญของการออม**. สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2562, จาก <https://prezi.com/mifbodac5jkb/presentation/>

ศุริษา สาพรเจริญ. (2561). **พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร**. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ส่วนนโยบายการออมและการลงทุนในภาพรวม, สำนักนโยบายการออมและการลงทุน. (2562). **การออมคืออะไร**. สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2562, จาก http://www2.fpo.go.th/SI/Source/Training/training3/training3_1/training3_1_1.htm